

ste Forskel. Det ene Aar kan ikke gøre Forskel.

Ellinger: Jeg tillader mig at stille det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister: Har det hele Tiden, altsaa ogsaa da Ministeren tilskrev Finansudvalget den 12. Januar, været en given Sag, at Ministeriet vilde skride til Valg i Aar med det Formaal at faa de nye Forsvarslove ændrede i Retning af det radikale Venstres Standpunkt? Til dette Spørgsmaal kan jeg i Øjeblikket indskrænke mig.

Forsvarsministeren (Krabbe): Der er vedrørende de Ministerier, jeg har den Ære at staa i Spidsen for, kun et Punkt i Ændringsforslagene. Det er nemlig et Forslag om 480 Kr., som skulle tillægges en Skibssmed Jørgensen, hvem der er overgaaet et Ulykketilfælde. Der er tilkendt ham dette Beløb i Henhold til Loven af 1898, og jeg takker det ærede Udvalg, fordi det har tiltraadt mit Forslag om, at denne Bevilling gives.

Hvad der i øvrigt er omtalt her i Dag, vedrører egentlig ikke Ændringsforslagene til Tillægsbevillingsloven eller Tillægsbevillingslöven selv, men det kan have sin Interesse alligevel. Det er Taler, som holdes med det Valg for Øje, som vi imødeser. Saavel den ærede Ordfører som de følgende Talere have udelukkende talt med dette for Øje. For den ærede Ordførers Skyld er det vel egentlig tvivlsomt, om det vil gøre ham nogen Gavn saa vidtløftigt at have gjort Rede for de store Udgifter, som forestaa. Det er tvivlsomt, om det for hans Valg vil være gavnligt at faa denne Sag saa meget omtalt. Men jeg har ogsaa følt mig beroliget ved, at jeg har set, at det ærede Medlem ikke vil stille sig i sin Valgkreds tiere. Da det saaledes ikke kan gøre det ærede Medlem nogen Skade, gør jeg med Fornøjelse nogle Betragtninger med Hensyn til det fremførte, thi mig gør det i Sandhed ingen Skade. Det er en Gentagelse af det Forsøg, som oftere er blevet gjort — et en lille Smule ungdommeligt Forsøg, forekommer det mig — paa at fremstille dette Ministerium som en ukendt Korporation, hvis Anskuelse man ikke kendte, og af hvis Handlinger man derfor var berettiget til at uddrage de Meninger, man selv havde. Denne Anskuelse er jo saa fejlagtig som vel muligt.

Den Gang det nuværende Ministerium traadte til Roret, vidste ethvert Medlem af

dette Ting, ja, enhver Mand og Kvinde i Folket meget godt, hvad disse Mænds Program var, og ganske specielt i Henseende til de foreliggende Militærlove. Enhver vidste, at Ministeriet efter den Situation, der forelaa, ikke i Øjeblikket havde Midler til at føre sit Program igennem. Det var en given Sag, at vi overtog Regeringen efter de Forudsætninger, som den Gang forelaa, og stillede vor Opgave derefter. Og det er gentagne Gange sagt saavel af mine ærede Kolleger som af mig her, at Forudsætningerne paabød os, at saa længe vi havde for os det Flertal i Folketinget, hvorfra Hærlovene vare udgaaede, maatte vor Opgave, indtil vi havde et Folketing af en anden Mening, være den at bringe Udførelsen af Forsvarslovene videre i det Spor, hvori de vare, da vi traadte til. Og det gjorde vi. Vi erkendte straks og meget aabent, at denne Opgave laa for os, men vi lagde ikke noget Øjeblik Dølgemaal paa — hvad vi heller ikke vare kaldede til eller behøvede —, at vort Program var et helt andet. Ved den første Lejlighed, jeg her i Tinget efter at være bleven Minister oplod min Mund om denne Sag, sagde jeg bestemt og tydeligt, at vort Program var ikke disse Militærlove, men — hvis vi kunde faa Befolkningen med os ved nye Valg — en Revision af dem. Jeg sagde det ikke alene i den almindelige Debat, men ogsaa i en Replik ved den forudgaaende Forhandling, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vil erindre. Vi have altsaa ikke efterladt mindste Tvivl fra Begyndelsen og til den Dag i Dag om, hvad der var vor Mening og fremdeles er det, nemlig denne, at hvis Valgene, som formentlig maa komme, give Flertal for de Anskuelse, vi nære, gaa vi til den alvorlige og paa Grund af det nuværende Folketings tidligere Handlinger meget vanskelige Opgave, som skal løses, den nemlig, at revidere Forsvarslovene saaledes, at vi komme ind i det Spor, vort Program angiver.

Den ærede Ordfører vendte et Øjeblik tilbage til Udtalelser, jeg havde brugt ved Valgene. Jeg finder det ikke saa nemt at gaa ind paa dette, men paa Foranledning af, hvad det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) sagde, idet han ytrede, at et kunde siges og passe paa Valgtribunerne, og et andet kunde passe og siges i dette Ting, vil jeg tillade mig at bemærke, at mine Udtalelser i Tinget og paa Valgtribunen hverken i Tone, Karakter, Indhold eller saa at sige